

КОЛЕКТИВНЕ МУЗИЧЕННЯ

x o p

*Програма та методичні рекомендації
для інструментальних класів
початкових спеціалізованих мистецьких
навчальних закладів*

ББК 85.315

УДК 78.087.68

К 60

Укладач: – Т.П. Павленко, заслужений діяч мистецтв України, художній керівник Зразкового дитячого хору «Співаночка», завідуюча відділом музично-теоретичних дисциплін Білоцерківської дитячої школи мистецтв №1

Рецензенти: – Г.І. Захарченко, заслужена артистка України, доцент Київського Національного університету культури та мистецтв

– Л.А. Коваленко, викладач ДМШ №7 м. Києва, член ради секції хорової музики міського методичного об'єднання викладачів шкіл естетичного виховання

Відповідальний за випуск – Н.І. Смольська

Редактор – Б.Ю. Стронько

П 60 Павленко Т.П. Колективне музичення. Хор. – Сімферополь. Видавництво «Палітра», 2003. – 30 с.

ББК 85.315

УДК 78.087.68

© Т.П. Павленко, 2003

© Державний методичний центр навчальних закладів культури і мистецтв України, Київ, 2003

Пояснювальна записка

Україна, ставши незалежною державою, потребує становлення не лише державницької економічної, політичної сфер, а й інтенсивного розвитку своєї національної культури. Цей розвиток повинен опиратися на міцний фундамент тих надбань, які формувалися впродовж віків.

Україна в усі часи славилася співучістю. Національні співацькі традиції, сприятливий клімат створювали умови для розвитку хороших голосів. Національний хоровий спів завжди відігравав унікальну місію у справі духовного становлення народу і неодмінно виступав у ролі потужного і впливового явища в загальнонаціональній культурі.

На нинішньому етапі актуальним залишається осмислення і узагальнення наукового і практичного досвіду в дитячій хоровій творчості видатних хорових диригентів та пошуки нових організаційних та методичних форм, які б надали змогу продовжити і приможити у весь той досвід сьогодні.

Хор як предмет колективного музичення в початкових спеціалізованих мистецьких навчальних закладах є обов'язковою дисципліною на фортепіанному відділі, предметом за вибором на інших.

Враховуючи специфіку навчальних програм та самого навчання на фортепіанному відділі, зорієтованих на камерну, класичну музику, хор тут неодмінно повинен стати органічним доповненням і продовженням загальнометодичного та педагогичного напрямку у вихованні юного піаніста і входити у цикл музично-теоретичних предметів. З огляду на це, варто було б наголосити на особливому зв'язку предмету "Хор" з_уроками сольфеджіо. Так, обидва ці предмети мусить не просто взаємодоповнювати один одного, а гармонійно поєднуватися. Успішно досягти цього можна лише за умови викладання сольфеджіо на "хоровій основі".

Хор як навчальний предмет ставить перед собою мету розв'язання своїх специфічних завдань, стрижневим серед яких є:

1. Прищеплення та виховання любові до колективної творчості, зокрема хорового співу як найдоступнішого виду колективного музичення.
2. Формування в особистості дитини впевненості, взаєморозуміння, уміння підкорити свої інтереси колективній меті.
3. Розвинення вокального слуху як специфічного відчуття, яке координує роботу музичного слуху та звукоутворюючого апарату.

- Розвиток загальних музичних здібностей дитини через музичної форми, стилю та музичного синтаксису і т.д.
- Розвиток голосового апарату:**
 - як необхідного фізіологічного процесу у формуванні міцної дихальної системи дитини;
 - як "інструменту" для відтворення того чи іншого хорового твору;
 - для профілактики і лікування деяких видів захворювань дихальних органів (астма, хронічні бронхіти) та зайкання. Зауважимо тут принагідно, що відомий лікар К. Бутейко радить при астматичному синдромі співати українські народні пісні протяжного характеру.

II. Методичні рекомендації

Вокально-хорову роботу необхідно проводити дуже поступово і послідовно. Спів у дитячому хорі тісно пов'язаний із віковими особливостями дітей від 7 до 15 років. Цей віковий період поділяється на три етапи.

I етап.

Хор 1-х класів (6-8 років)

Голосовий м'яз відсутній, спів фальцетом, велика вразливість голосового апарату, діапазон голосів обмежений: від "ре" першої октафи до "ре" другої октафи. Легеневі м'язи і діафрагма слабкі, тому категорично забороняється співати голосно, форсовано. Найкраще звучать голоси на середніх звуках діапазону, при природному неголосному співі. Дітям, які співають з якихось причин не чисто, пропонується певний час не співати з усім класом, а лише слухати. Слід пам'ятати, що діти молодшого віку не мають достатньо стійкої уваги, тому хормейстер повинен володіти великою педагогічною майстерністю, здатністю захопити дітей цікавими піснями, розповідями, артистизмом.

II етап.

Хор молодших класів — 2, 3, 4-х (9-11 років).

Формується голосовий м'яз, голоси зміцнілі. Розширюється діапазон хору: від "до" першої октафи до "мі" другої — у I-х голосів та від "до" першої октафи до "ре" другої — у II-х голосів. У цьому віді яскравіше проявляються тембральні забарвлення голосів. Це погребує від педагога обережності, щоб дитячі голоси передчасно не перейшли на грудне звучання. Тільки змішане звукоутворення дає можливість плавних регістрових переходів і рівності усіх звуків діапазону. Це передмутаційний період, але ще без гострих змін у голосі. У хорі молодших класів повинен бути не менше як двоголосний спів та епізодичне триголосся. Поділ на перші і другі голоси у молодших школярів досить умовний.

III етап.

Хор старших класів — 5, 6, 7, 8-х (12-15 років).

Це насамперед, мутаційний період, пов'язаний з різкими змінами у голосовому апараті. Діти повинні перебувати під пильним контролем педагога, неприпустиме перевантаження і втома голосового апарату. Хлюпчикам під час мутації обмежити заняття співом, в окремих гострих випадках звільнити від співу. Діапазон I-х голосів від "до" першої октафи до "фа" другої; діапазон II-х голосів від "сі" малої октафи до "ре" другої. У хорі старших класів рекомендується триголосий спів. За рік бажано вивчити 8-10 творів, залежно від їхнього об'єму та складності.

III. Організація навчального процесу

Робота в хорових класах початкових спеціалізованих мистецьких навчальних закладів проводиться згідно з програмами, затвердженими Міністерством культури і мистецтв України. На поточний навчальний рік педагог повинен скласти план роботи на кожне півріччя та мати поурочні плани, затвердженні завідуючим відділом та навчальною частиною.

Навчальним планом передбачаються зведені репетиції, концертні виступи, звітні концерти, їх повинно бути не більше

- 3-4 для молодших хорів;
- 5-6 для старших хорів.

При оцінюванні досягнень учнів за семестр та рік педагог враховує поточну успішність, відвідування занять та участь у концертах.

IV. Охорона дитячого голосу

Протягом трьох етапів навчання дітей у хорових класах педагог повинен дбати про охорону дитячого голосу, а також навчити дітей берегти свій голосовий апарат. З цією метою потрібно систематично засвоювати найбільш важливі теоретичні та практичні відомості про

- будову голосового апарату;
- можливості голосового апарату дітей тієї чи іншої вікової групи;
- "критичні дні", коли дівчаткам-підліткам не варто перевтомлювати голос;
- мутацію та особливості її гострого перебігу у хлопчиків і більш спокійного --- у дівчаток;
- профілактику простудних захворювань голосового та дихального апарату: запобігання переохолодженню, одягання за сезоном і таке інше;
- контрольні обстеження дітей у лікаря-фоніатра та отоларинголога не менше одного разу на рік.

V. Виховання вокально-хорових навичок

Основні вокально-хорові навички, пов'язані з розвитком та охороною дитячого голосу:

1. Співацька установка.
2. Співацьке дихання.
3. Звукоутворення.
4. Розвиток внутрішнього слуху через вироблення правильного вокального тону.
5. Активізація артикуляційного апарату. Дикція.
6. Робота над хоровим строєм та ансамблем.

I. Співацька установка

Залежність якості звуку від співацької установки в хорі. Правильна постава під час співу: випрямлені корпус, шия, голова; плечі злегка опущені, але не напружені.

При співі сидячи ноги ставляться на всю ступню, руки на колінах. При співі стоячи руки вільно опущені вподовж корпуса. Лише при такій установці забезпечуються найкращі умови для роботи дихальної та звукоутворюючої систем.

2. Співацьке дихання

Дихання — основа співу. "У співака, — відзначав видатний італійський співак Е. Карузо, — може бути найнадійніший слух і найкращі наміри, але якщо він не володіє диханням, він буде співати нечисто, або подаватиме нежиттездатні, слабкі звуки".

Голосовий апарат, дихальна система, весь корпус співака є основою звукоутворення. Але першоджерелом звуку є дихання і воно має вирішальне значення для якості звуку.

У процесі навчання хормейстер повинен ознайомити дітей з трьома основними типами дихання:

1. Грудне або високе

При грудному диханні розширяється, головним чином, верхня частина грудної клітини. Зовнішні м'язи піднімають вгору плечі,

У цвидких темпах співаки беруть дихання ротом. Але при найменшій нагоді потрібно навчитися брати дихання через ніс і рот. Тренування вдиху через ніс під час співу рекомендовано починати у повільних спокійних темпах.

Затримка дихання. Це важлива фаза не лише для співу, а й вайкрайцій засіб у збереженні здоров'я. Лікарі давніх часів порівнювали вдих і затримку повітря з відкриванням вікон для вентиляції: чим ширше і триваліше відкриті вікна в кімнаті — тим краще вона провітриться, чим глибший вдих і тривала затримка повітря в легенях, тим краще освіжується кров. Але вокальна затримка повітря дуже коротка. Процес вдиху і затримка повітря підготовляють вокально-дихальний апарат до співу.

Видих. Це безпосереднє джерело співу. Під час видиху працюють легені, а діафрагма, дихальні м'язи пасивні. Співацький видих спокійний, економний, подовжений.

Усі дихальні вправи потрібно починати з видиху як чищника комфорtnого, спокійного вдиху. За видихом рефлекторно наступає дихальна пауза, після неї виникає необхідність знову вдихнути. У роботі з хором потрібно навчити дітей "ланцюжковому" диханню. Асоціативним шляхом можна допомогти дітям відчути безперервну звукову лінію. Роботу над співацьким диханням у дигачому хорі варто проводити у процесі роботи над хоровими творами. Треба зауважити, що невміле проведення дихальних вправ може привести до задишки та розрегулювання дихального рефлексу у дітей.

Робота над диханням і звукоутворенням завжди йдуть разом, і суттєво, яка за видом звукова атака використовується: м'яка, тверда чи придихальна.

При м'якій атакі голосові зв'язки змикаються на початку звукоутворення неповністю. Звучання м'яке, рівне, не форсоване, надовго зберігає голосовий апарат. М'яка атака звуку рекомендується для дитячих хорів як найефективніша.

Тверда атака небезпечна для співу, тому що провокує на форсоване голосне звучання. Рекомендується у крайніх випадках для усунення в'ялого звука.

Придихальна атака може бути використана лише для усунення напруженого, зажатого звука, бо при тривалому використанні у голосі з'являється хрипота.

3. Звукоутворення артикуляції

З перших уроків педагогу слід звернути увагу дітей на особливість співацького звука. Його формування відбувається через перебудову голосового апарату з мовою функції на співацьку, або з мовою форманти на співацьку. Форманта — це група посиленіх обертонів (2100-3000 гц), які надають голосу дзвінкості, сріблястості, легкості.

Як правило, хори початкових спеціалізованих мистецьких навчальних закладів є академічними за вокальним, репертуарним, тобто творчим спрямуванням. Вокальна робота націлена на заокруглене, компактне звучання голосних. При цьому характерне діцю витягнуте "в дудочку" положення губів. Рот відкритий більше ніж при розмові. Язик не повинен закривати гортань, а кінець його мусить прилягти до нижніх зубів. Звук повинен "обходити" корінь язика, щоб не чіпати його голосовим струменем. Звукоутворення потрібно здійснювати у положенні ротової порожнини та гортані як при позіханні: маленький язичок максимально піднімається вгору, що дає відчуття високого куполу у піднебінні, а корінь язика опускається донизу і максимально відкриває гортань. Далі звук направляється до коренів верхніх зубів, у верхній резонатор, концентрується у навколоносових порожнинах. Тут він набуває остаточного тембрального забарвлення.

Артикуляція і дикція — важливий розділ вокально-хорової роботи. Її потрібно починати з мової функції, щоб діти навчилися говорити м'яко, близько, ніби "на губах", без натиску на горло. Відомий український співак А. Мішуга зауважував, що "спів також є мова, тільки з подовженими складами і у відповідних музично-вокальних звуках".

Дикція — це чітка вимова приголосних, складів і слів. Приголосні звуки допомагають формувати голосні.

Приголосні діляться на три групи:

1. Дзвінкі — "б", "д", "з", "ж", "г".
2. Глухі — "к", "н", "с", "м", "х", "ч", "щ", "ш", "щ".
3. Сонорні — "в", "л", "м", "н", "р".

Найзручніші для вокалу дзвінкі приголосні. "Мистецтво — співу і мови, — зазначив видатний американський вчитель співу і дихання Л. Коффлер, — тісно пов'язані один з одним. Не можна культтивувати голос, не культтивуючи мови, і навпаки".

Як у мові, так і у співі потрібно добиватись активності артикуляційного апарату, його рухливості. На вокальних вправах необхідно відпрацьовувати кожну приголосну у поєднанні з різними

голосними. Так, для рухливості нижньої щелепи корисні склади "та", "да", "ай". Для заокруглення звуку і "боротьби" з відкритим звуком корисні вправи зі складами "му", "ку", "гу", "ко", "го", "мо", "ло", "лю". Світлого звучання допоможуть досягти вправи на "мі", "лі", "ні", "рі", "ме", "ле", "не", "ре". У роботі над хоровим твором, зокрема текстом, педагог повинен звертати увагу дітей на особливе дикційне правило, за яким приголосна приєднується до наступного складу:

Ук - ра - їна = У - кра - їна

Вес - на = ве - сна

4. Стрій та ансамбль

Суть хорового строю найкраще визначив видатний хоровий диригент К. Пігров. Зокрема він наголошував, що "чистота інтонації — це наріжний камінь, на якому базується хорове мистецтво. Без нього не може бути й мови для створення художньо-повноцінного хору".

Стрій буває 2-х видів: *мелодичний* (по горизонталі партитури) і *гармонічний* (по вертикалі партитури).

Мелодичний стрій пов'язаний із умінням чисто іntonувати ступені ладу, окрім інтервали в музичному викладенні. *Гармонічний* стрій пов'язується з умінням співаків хору будувати інтервали в одночасному звучанні. У роботі з хором мелодичний і гармонічний стрій потрібно сприймати у взаємозв'язку один з одним.

Роботу над хоровим строєм варто починати з унісону. Звичайно у примарній зоні, тобто на зручних звуках середньої висоти, при не голосному співі. Потім поступово перейти до іntonування півтонів і тонів. Діатонічні і хроматичні півтони або малі секунди іntonуються однаково. При співі вгору — близько, туню. При співі вниз — якомога гостріше. Тони або великі секунди вгору іntonуються з тенденцією гостроти, а вниз — якомога нижче.

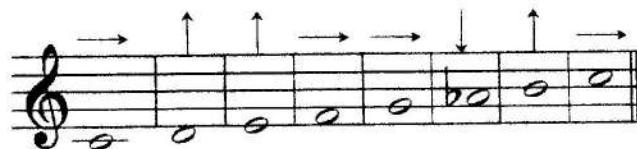
При співі малих і великих терцій виховується відчуття мажорного та мінорного ладу. В іntonуванні терцій діють поради і засоби, що і при іntonуванні секунд.

Особлива увага повинна приділятись співу ступенів мажорних і мінорних гам. У хорових класах варто мати таблиці-схеми іntonування гам.

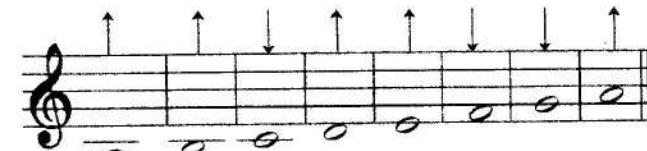
а) мажорна натуральна гама вгору і вниз:

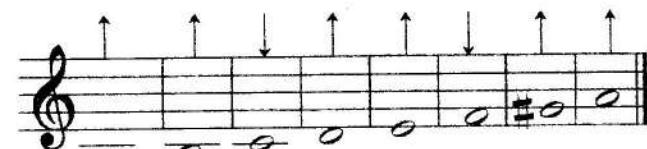
б) мажорна гармонічна гама вгору і вниз:

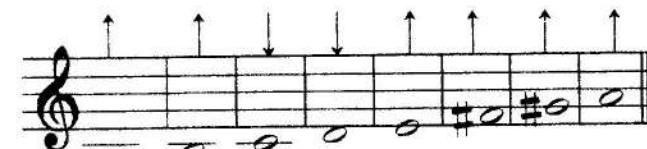
в) мінорна натуральна гама вгору і вниз:

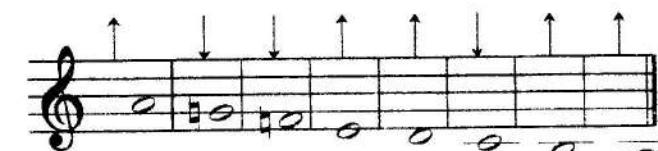
г) мінорна гармонічна гама вгору і вниз:

д) мінорна мелодічна гама вгору:

е) мінорна мелодична гама вниз:

У роботі над мелодичним і гармонічним строєм при співі інтервалів є свої особливості. Так великі терції і сексти у співзвучні співаються вужче, ніж у мелодії. Або ж чиста квarta і чиста квінта. У мелодії їх співати потрібно стійко, чисто і це не викликає особливих проблем. А в співзвучні ці інтервали іントонуються дещо тупо. Ось чому навіть при добре вивчених хорових партіях при зведенні у загальне звучання обов'язково виникне необхідність коректування строю. Залежно від розташування гармонії кожний інтервал може проявляти якості функціональної перемінності, набувати різних інтонаційних відтінків.

На хоровий стрій впливають також й інші чинники хорової звучності, а саме: фактура твору, теситура, розташування акордів, метроритмічна структура, темп, нюанси, штрихи і таке інше.

Ансамбль у хорі розглядається як злитість, урівноваженість хорових партій. Для точної інтонаційної злагоди потрібно працювати не лише над загальним ансамблем, але й над окремими його складовими, частковими ансамблями, якими є ритмічний, вокальний, динамічний, гармонічний чи поліфонічний і таке інше, у залежності від художніх вимог даного твору.

Запорукою успіху в роботі над строєм і ансамблями мають бути також поступовість у засвоєнні вокально-хорових навичок, правильний вибір творів, сприятливий психоемоційний клімат у дитячому хорі. Діти повинні навчитися контролювати свій спів, не виділятися у загальному звучанні і сприймати хор як єдиний організм.

VI. Вокально-хорові вправи

У роботі з дитячим хором академічного спрямування для швидкого оволодіння вокально-хоровими навичками потрібно користуватися спеціальними вправами. Нові вправи рекомендується вводити поступово, по мірі набуття вокального досвіду і згідно з віком дітей. На всіх етапах роботи з дитячими хорами потрібно поспішно впроваджувати вправи на розвиток і вдосконалення вокального слуху, який виробляється лише у процесі співу. Чистий тон або іntonування можливі лише за умови правильної вокальної постановки голосу. Отже, грамотний спів породжує правильну інтонацію, а не навпаки.

Усі розспівки доцільно розпочинати зі зручних звуків у примарній зоні. Найкраще, щоб вони були нисхідні на легато, при м'якій атаці звуку. Це дає можливість відчути головне звучання,

виробити високу звукову форманту без напруги і великих зусиль. Для відчуття головного резонатору корисні розспівки на "м", оскільки сонорна "м" сприяє прямому попаданню звука до носової та прилеглої до неї порожнини. Під час співу закритим ротом, зуби слід тримати розімкненими, співати ніби розкритим ротом при стулених губах. Відчувши головний резонатор на "м", переходимо до формування у тій самої позиції усіх голосних. Вправи на всі види вокально-хорової роботи найкраще систематизовані у збірнику С. Крижанівського "Вправи для розспівування" (К.: Музична Україна, 1977).

VII. Орієнтовні програми Програма для хору 1-х класів *Пісні з супроводом*

Бах Й.-С.	"За рекою старый дом"	Хоровий спів. — К.: Музична Україна, 1979
Брамс Й.	"Петрушка"	Репертуар хорового класу ДМШ, вип. 1. — К.: Музична Україна, 1976
Дремлюга М.	"Пісня про школу"	Пісні для учнів 1-3 кл. ЗОШ. — К.: Музична Україна, 1985
Дичко Л.	"Ромен-цвіт"	Співає великий дитячий хор. — К.: Музична Україна, 1987
Злотник О.	"Цвіт землі"	Співає великий дитячий хор. — К.: Музична Україна, 1987
Лисенко М.	"Пісня Лисички"	Пісні для учнів 1-3 кл. ЗОШ. — К.: Музична Україна, 1985
Майборода П.	"А я у гай ходила"	Друзі хороші мої. — К.: Музична Україна, 1986
Моцарт В. А.	"Весенняя"	Репертуар хорового класу ДМШ, вип. 1. — К.: Музична Україна, 1976

М'яків К.	"Ранкова" "Сонячні дощі" "Сопілочка" "Зайчиків сон" "Лісові барабанщики" "Одурова школа"	Лісові барабанщики. — К.: Музична Україна, 1989	Філіпенко А.	"Соловейко" "По малину в сад підем"	Співають малюки. — К.: Музична Україна, 1970
Павленко Т.	"Чому стоніжки босі" "Воронятковий буквар" "Дружить луг з ромашкою" "Пісня жайворонка" "Пролісок" "Сон-трава" "Фіалка" "Ромашка"	Шкільний берег. — Біла Церква: Барви, 2000	Філіпенко А.	"Веселій музикант" "Берізонька" "Збирай урожай"	Пісні для учнів 1-3 кл. ЗОШ. — К.: Музична Україна, 1985
Рожавська Ю.		Mій квітник. — К.: Музична Україна, 1972	Фільць Б.	"Морозець"	Пісні для учнів 1-2 кл. ЗОШ. — К.: Музична Україна, 1990
Степовий Я.	"Зозуля" "Зоре моя вечірня"	Пісні для учнів 1-2 кл. ЗОШ. — К.: Музична Україна, 1990	Білоруська народна пісня	<i>Пісні без супроводу</i>	"Савка и Гришка"
Степовий Я.	"Зимонько-Снігуронько"	Пісні для учнів 1-3 кл. ЗОШ. — К.: Музична Україна, 1985	Українська народна пісня		Пісні для учнів 1-3 кл. ЗОШ. — К.: Музична Україна, 1985
Українська народна пісня	"Ой єсть в лісі калина" "Галя по садочку ходила" "Веселі гуси" "Ой на горі льон" "Котику сіренъкий" "Ой минула вже зима" "Як діждемо літа" "Вийди, вийди, сонечко"	Пісні для учнів 1-2 кл. ЗОШ. — К.: Музична Україна, 1990	Українська народна колядка	"Ой джигуне, джигуне" "По дорозі жук, жук" "Вербовая дощечка" "Диби-диби"	Українські народні пісні для дітей в картинках. — К.: Музична Україна, 1989
			Українська народна щедрівка	"Добрий вечір тобі, пане господарю"	Ой радуйся земле. — К.: Веселка, 1990
				"Ой сивая та і зозуленъка"	Україна Державний педагогічний центр Ой радуйся земле. — К.: Веселка, 1990

Державний історичний центр
а та Історичний музей
ка "Ой радуйся земле." —
Інститут КС Веселка, 1990
Ідентифікаційний код 10024246
61002 м.Київ.
Буд.Печениха 53-52
М.

Програма для молодшого хору

Одноголосся з супроводом

Вериківський М.	"Хор лісових дзвіночків" "А я в лісі гуляла"	А я у гай ходила. — К.: Музична Україна, 1978
Глінка М.	"Не щебечи, соловейку" "Гуде вітер вельми в полі"	Хоровий клас. — М.: 1988
Колодуб Ж.	"Весна"	Співає великий дитячий хор. — К.: Музична Україна, 1987
Степовий Я.	"Зоре моя вечірня"	А я у гай ходила. — К.: Музична Україна, 1978
Фільц Б.	"Тарасик"	Сонце в жмені. — Дрогобич, 2000
Фільц Б.	"Вийшли діточкі на луг" "Під Новий рік" "На зеленому горбочку"	Жива криниця. — Тернопіль, 1998
Чайковський П.	"Мой Лизочек"	Чайковський П.І. Детские песни. — М.: Музыка, 1981
Шуберт Ф.	"Куда"	Хоровий клас. — М.: 1988

Двоголосся з супроводом

Бах Й.-С.	Менует	Композиторы-классики — детям. — М., 1979
Бах Й.-С.	"За рекою старый дом"	Школа хорового пения. — М., 1986
Вербовка Г.	"Ой літає соколонько" (обробка)	Українські народні пісні для дітей. — К.: Музична Україна, 1986
Гайдн Й.	"Пастух"	Школа хорового пения. — М., 1986
Кос-Анатольський А.	"Учітесь, брати мої"	Зоре моя вечірня. — К.: Музична Україна, 1988
Моцарт В.А.	"Цветы"	Школа хорового пения. — М., 1986
М'ясков К.	"Сонячні дощі"	Лісові барабанщики. — К.: Музична Україна, 1989
Надсененко Ф.	"А ми просо сіяли" (обробка)	Українські народні пісні для дітей. — К.: Музична Україна, 1986

Ревуцький Л.	"Іди, іди, дощiku" (обробка)	Українські народні пісні для дітей. — К.: Музична Україна, 1986	Соловйов Г.	"Їжак"	Співає великий дитячий хор. — К.: Музична Україна, 1987
Стеценко К.	"Тополя"	Хоровий клас і практика роботи з хором. — К.: Музична Україна, 1987	Філіпенко А.	"Карнавальна пісня"	Співає "Кантілена". — К: Музична Україна, 1987
Тансєв С.	"Горные вершины"	Композиторы- классики — детям. — М., 1979			
Фільц Б.	"Танок сорок" "Смерічка" "Люблю весну" "Дощик"	Любимо землю свою. — К.: Музична Україна, 1977			
Шевченко Ю.	"Що сказало сонце"	Нам потрібен мир. — К.: Музична Україна, 1986	Барток Б.	"Я иду"	Хоровий клас. — М., 1988
<i>Двоголосся без супроводу</i>					
			Бах Й.- С.	"Ария"	Хоровий клас. — М., 1988
<i>Триголосся з супроводом</i>					
Завалішина М.	"Зірочки"	Співає "Кантілена" — К.: Музична Україна, 1989	Кодай З.	"Мій веселий пастушок"	Твори без супроводу для шкільного хору. — К.: Музична Україна, 1981
М'ясков К.	"Дзвінок"	Співає великий дитячий хор. — К.: Музична Україна, 1987	Українські народні пісні	"Тихо, тихо Дунай воду несе"	Українські народні пісні в обробці
Соколовський Ю.	"Подоляночка" (обробка)	Українські народні пісні для дітей. — К.: Музична Україна, 1986		"Чи я в лузі не калина була"	K. Стеценка. — К.: Музична Україна, 1980
				"Приїхали три козаки" "Налетіли журавлі"	

Борисюк К.	Триголосся без супроводу "Думи мої" (обробка С.Орфеєва)	Зоре моя вечірня. — К.: Музична Україна, 1988	Соколовський Ю. (обробка)	"Був собі журавель"	Українські народні пісні для дітей. — К.: Музична Україна, 1980
Гладкий Г.	"Зоре моя вечірня"	Зоре моя вечірня. — К.: Музична Україна, 1988	Уманець В.	"Вийди, вийди Іванку" (обробка)	Українські народні пісні для дітей. — К.: Музична Україна, 1986
Демуцький І.	"На вулиці дощ, дощ" (обробка) "Де ж ти був там, чорний баран" (обробка)	Українські народні пісні для дітей. — К.: Музична Україна, 1980	Українська народна пісня	"Ой на горі жито" (обробка Т. Павленко)	Веселковий дощ. — Біла Церква: Барви, 2000
Козицький Ф.	"Веселка"	Українські народні пісні для дітей. — К.: Музична Україна, 1980	Аркас М.	Програма для хору старших класів Триголосся з супроводом "Вечорниці"	Оперні хори. — К.: Музична Україна, 1984
	"Грицю, Грицю до роботи" "А вже весна" "Ой піду я в сад гулять" "Зеленая ліцинонько" "Над річкою бережком" "Женчикок- бренчикок" "Вишні-черешні розвиваються" "Ой з-за гори кам'яної" (обробки)	Женчикок-бренчикок. — К.: Музична Україна, 1988	Бізе Ж.	"Agnus Dei"	Твори для дитячого хору. — Х., 1996
			Вівальді А.	"Gloria"	Спиває "Вогник". — К.: Музична Україна, 1990
			Гречанінов О.	"Ноктюрн"	Поет "Дубна". — М.: Музика, 1980
			Данькевич К	"Чорний крук" з опери "Богдан Хмельницький"	Хоровий клас і практика роботи з хором . — К.: Музична Україна, 1987
			Дичко Л.	Частина з кантати "Травень" "Весела пісенька про весну" "Віхола"	Дитячі кантати. — К: Музична Україна, 1983

Домінчен К.	"Марина"	Співає "Соловушко". — К.: Музична Україна, 1990
Каччині К.	"Аве Марія"	Твори для дитячого хору. — Х., 1996
Кириліна І.	"Ой там на вершечку" (обробка)	Співає великий дитячий хор. — К.: Музична Україна, 1987
Кравцов Т.	"Ой посіяв дід овес"	Збірка творів для дитячого хору. — Х., 1996
Леонтович М.	"Ой ти, сестрице"	Оперні хори. — К.: Музична Україна, 1984
Лисенко М.	"А вже весна"	Вибрані твори Лисенка. — К.: Музична Україна, 1964
Людкевич С.	"Гагілка"	Співає "Соловуніко". — К.: Музична Україна, 1990
Майборода Г.	"Гаї шумлять"	Співає "Кантілена". — К.: Музична Україна, 1989
Майборода П.	"Гонолина баркарола"	Друзі хороші мої . — К.: Музична Україна, 1986

	Триголосся без супроводу				
Банквері	"Віланелла"	Співає "Вогник".— К.: Музична Україна, 1990	Колодуб Ж.	"Де найкраще місце на Землі? "	Співас великий дитячий хор. — К.: Музична Україна, 1987
Бортнянський Д.	"Господи, силою твоєю"	Твори для дитячого хору. — Х., 1996	Кошиць О.	"Колискова"	Співас "Соловушко".— К.: Музична Україна 1990
Дичко Л.	"Кружеляля ластівка"	Співає "Соловушко". — К.: Музична Україна, 1990	Леонтович М.	"Он з-за гори кам'яної" "Женчикок- бренчикок" "Ой сивая зозуленька"	Хорові твори Леонтовича. Женчикок- бренчикок. — К., Музична Україна, 1988
Дичко Л.	"Нехай царствує" аранжування для триголосого хору автора	Бібліотека Спілки композиторів України		"Їхав козак на війноньку" "Дударик" "Вишні-черешні розвиваються"	
Захаржевський І.	"Колядка" (обробка)	Твори для дитячого хору. — Х., 1996	Лятошинський Б.	"Туча"	Поет. "Дубна". — М.: Музика, 1980
Кастальський А.	"Тобі співаємо"	Твори для дитячого хору. — Х., 1996	Лотті А.	"Miserere"	Хоровий клас і практика роботи з хором. — К.: Музична Україна, 1987
Козак С.	"Якби мені черевички"	Співає "Соловушко".- К.: Музична Україна, 1990	М'ясков К.	"Веснянка"	Хоровий клас і практика роботи з хором. — К.: Музична Україна, 1987
Коломієць А.	"Іванчику- блоданчику" (обробка)	Співас "Соловушко".— К.: Музична Україна, 1990	Мартіні Дж.	"Осінь"	Хоровий клас і практика роботи з хором. — К.: Музична Україна, 1987

Пікросов О.	"Розкопаю я гору" (обробка)	Збірка творів для дитячого хору. — Х., 1996
Павленко Т.	"Веселковий дощ" "Вам за все спасибі, вчителі"	Веселковий дощ. — Біла Церква: Барви, 2000
Стасюк Т.	"Щедрик"	Свято хору, вип. 4. — К: Музична Україна, 1990
Степовий Я.	"Садок вишневий коло хати"	Співає "Соловушко". — К: Музична Україна, 1990
Степурко В.	"Над Дніпровою сагою"	Рукопис
Фільц Б.	"Любіть Україну" "Де не глянь — колоски"	Хоровий клас і практика роботи з хором. — К: Музична Україна, 1987
Чембержі М.	"Вишня"	Співає "Соловушко". — К: Музична Україна, 1990
Чесноков І.	"Благослови, душа моя, Господа" "Душа моя" з "Літур- гії"	Співає дитячий хор, вип. 1. — К: Музична Україна, 1994

VIII. Висновки

Дана програма знайомить з основними розділами роботи педагога-хормейстера, містить пояснення до цих розділів, методичні рекомендації, що дає змогу більш повно осмислити мету і завдання хорового класу початкових спеціалізованих мистецьких навчальних закладів.

Виховання юних музикантів повинно здійснюватися на кращих зразках вітчизняного та світового мистецтва. У програмі обов'язково мають бути твори українських класиків, твори сучасних українських композиторів, обробки українських народних пісень, твори зарубіжних композиторів-klassikів. Втім, як це видно з програми, твори тут подані різні за ступенем складності, що дає змогу добирати кожному хормейстери репертуар згідно з вокально-хоровою підготовленістю свого хору.

Такий підхід забезпечить не тільки ефективне набуття майстерності хорового співу, а й збагачення внутрішньої культури підростаючого покоління, без чого неможлива подальша гуманізація суспільства.

ЗМІСТ

I. Пояснювальна записка.....	3
II. Методичні рекомендації.....	4
III. Організація навчального процесу.....	5
IV. Охорона дитячого голосу.....	6
V. Виховання вокально-хорових навичок.	7
1. співацька установка.....	7
2. співацьке дихання.....	7
3. звукоутворення, артикуляція, дикція.....	10
4. стрій та ансамбль.....	11
VI. Вокально-хорові вправи.....	13
VII. Орієнтовні програми.....	15
Програма для хору 1-х класів	15
Пісні з супроводом.....	15
Пісні без супроводу.....	17
Програма для молодшого хору.....	18
Одноголосся з супроводом.....	18
Двоголосся з супроводом.....	19
Триголосся з супроводом.....	20
Двоголосся без супроводу.....	21
Триголосся без супроводу.....	22
Програма для хору старших класів.....	23
Триголосся з супроводом.....	23
Триголосся без супроводу.....	26
VIII. Висновки.....	29

Павленко Т.П.
Колективне музичнення. Хор

Редактор Б.Ю. Стронько

Відповідальна за випуск
Н.І. Смольська

Художнє оформлення Бігуняк О.С.
Комп'ютерна верстка Бабенко В.С.

Підписано до друку 12.04.2003.
Формат 60x84/16. Папір Business.
Гарнітура Таймс.

Видавництво «Палітра»,
95017, м. Сімферополь, вул. Тургенєва, 23
Тел./факс: (0652) 51-12-10
тел. (0562) 26-57-73